

»Priznanje partizanskega kurirja«, ki ga festival Kurirček podeljuje vsako leto umetnikom za njihove izredne dosežke na področju umetniškega snovanja za otroke in mladino, sta za leto 1977 prejela književnika Mirko Petrović (na sliki desni) in Gligor Popovski (na sliki levi). Na slovesnosti v Mariboru 15. decembra 1977 sta o umetniškem ustvarjalnem delu nagrajencev spregovorila dr. Slobodan Ž. Marković, ki je predstavil Mirka Petrovića, in Aleksandar Popovski, ki je predstavil Gligora Popovskega.

MIRKO PETROVIĆ

V srbski književnosti za otroke je že četrto stoletja pomembno prisoten ustvarjalec, ki je v svojem bistvu ostal deček. To je resnica. Ko je leta 1952 stopil na tla čarobnega sveta poezije, mu je bilo že petindvajset let. Očitno je začaran in se je zato naselil v njem, uživajoč v njegovi lepoti, toda ta svet tudi dopolnjuje z novimi stvaritvami, bogati njegovo lepoto z barvami, s sozvočji, z vzdusjem in z dogajanjem iz svojih literarnih besedil. Napovedoval je boj vsem tistim, ki so otroštvo ogrožali, ga napadali ali mu pretili. Vsa ta leta se je boril za pristne vrednote otroškega sveta, za otroško igro, za domišljijo in sanjarjenje, za obstoj in nemoteni razvoj otrok, za človečnost in svobodo otrokove osebnosti. Mirko Petrović, ki je

pravzaprav ostal deček (o njem teče beseda), je v zanosu te bojevite igre za življenje izgubil merilo, s katerim se določajo meje med stvarnostjo in svetom sanj: med resničnim bojem, ki ga je bil začel kot petnajstleten v domačem okolju v Sremu, na nekem dvorišču, na ulici ali na trikotnem trgu v Sremski Mitrovici, in med donkihotskim bojem, ki ga je deset let pozneje nadaljeval, ustvarjajoč pesmi, povesti, romane in drame, da bi prihodnje rodove obvaroval pred zlobo.

Mirko Petrović je prizorišča lastnih in ljudskih bojev prenesel na papir, popisal je stotine in stotine listov z literarnimi besedili, ki so zbrana v knjigah, uvrščena v razne revije in časnike vsepovsod po Jugoslaviji in Evropi, kdaj pa kdaj tu-